

ונמאן דאמר: אריתא דילאי שאינו רחוב אי
אית ביה מיא רק איז הו פטור בגל המים
אבל אי לית ביה מיא ביואר לא איז אינו
פטור.⁽¹⁴²⁾

רב ביבי אמר רבי יוחנן: אמת המים
שמחלקת שלל לאגפיה, שמשקין ממנה את
השדות.⁽¹⁴⁴⁾

ומבארין: מאן דאמר: מקוםשמי גשמי
שולין שם, סובר של שכן אמת המים
שמפסיקת את השדה.

ונמאן דאמר: אמת המים, סובר שדוקא אמת
המים מפסיקת אבל מקוםשמי גשמי
שולין שם, לא מפסיק בין השדות. משום
דנהחו באגני דארעא מקרו. הם נחשים טא-ב
לכלי קיבול של השדה, ואין הם דבר נפרד
ממנה כדי שיפסיקו ויחלקו את השדה
לשתיים.⁽¹⁴⁵⁾

תנן חתום במסכת פאה: ואלו מפסיקין לפאה,
הדברים המפורטים להן מפסיקים את
השדה לעניין פאה, שתחשב לשתי שדות,
ויצטרכו להניה פאה מכל אחת בנפרד:
הנהל, והשלולית, ודרכ היחיד הרחבה ארבע
אמות.⁽¹⁴³⁾ שכל אלו אם הם עוברים בתוך
השדה הם מפסיקים אותה ועושים אותה
כשתי שדות לעניין פאה.

והוינו בה: מאן "שלולית"?

אמר רב יהודה אמר שמואל: מקוםשמי

משום שבסייעת קתני של אל או אין מפסיקין רק
בשדה של זורעים ולא בשדה אילנות, لكن נקט
דרך הרובים לאשמעין שאפילו דרך הרובים אינה
פסיקת בשדה אילן. Tos. ד"ה אלון.

144. לשון "שלל" משום שעילידי שמשקין אותן
ממנה הם עושים פרות. רשי

145. כתוב השיטה מקובצת שמסת婢
שהמחלקת ורק לעניין פיאה ומן הטעם האמור
אבל לגבי דליה לא נחלקו ולכלול עלמא שני
הօפננים נקראים שלוליות ודין אחד להם.

אולם הים של שלמה [כח] כתוב, כיון
שהגמרה הביאה כאן את העניין של פיאה, משמע
שיש לדמותם, וכשם שנחלקו בפיאה כך נחלקו
לגביהם. ואף שלא שיך כאן הטעם האמור,
מכל מקום, יש לומר, מקוםמי גשמי שלולין

כמובא בבריתא לעיל, שמתוך שהנהר עמוק
ויש בו קור מהמים שעוברים שם, בדרך כלל די
בשמונה אמות בלבד. Tos. ד"ה מאן.

142. ולא פליגי רב ושמואל. אלא מר אמר חדא
ומר אמר חדא.

רב אמר נהר ממש, דהינו רחוב שמונה אמות.
דקתני בבריתא לעיל. ואז אפילו אין בו מים.
ושמואל אמר שאם יש בו מים אז אפילו אם אין
רחוב כל כך, פטו. בית יוסף חוות משפט [תיקח].
והרמב"ם [נזקי ממון יד ב] מפרש בדרך
אחרת, שאריתא דילאי אינו קטן מנהר אלא שיש
בו מים. ורב ושמואל פליגי, דLOOR די שהו רחוב
שמונה אמות ואפילו אין בו מים. ולשמואל צרכי
שיהיא גם רחוב שמונה אמות וגם יהיה בו מים.

143. לכוארה, כל שכן הוא מדרך היחיד. אלא